

Datum: 25.04.2016
Medij: Radio Beograd 1
Emisija: Talasanje
Autori: Redakcija
Teme: Etnografski muzej Srbije

	Početak	Trajanje
Emisija	25.04.2016 10:00:00	120:00
Prilog	25.04.2016 10:11:00	6:07

Naslov: Tržnica ideja

5700

Voditelj: 10.11h slušate program Radio Beograda I. Najavila sam u današnjoj Šetnji zanimljiva priča o nečemu što je počelo i počinje u ovim trenucima, i traje do 17h u Muzeju nauke i tehnike. Tržnica ideja, 3. Školski sajam kulture. I sa nama tim povodom Marija Stošić, PR Muzeja grada Beograda koji zajednički sa Muzejem nauke i tehnike organizuje ovaj sajam. Dobar dan i dobro došli! Marija Stošić, PR Muzeja grada Beograda: Dobar dan! Voditelj: Šta je cilj zapravo Tržnice ideja? Marija Stošić, PR Muzeja grada Beograda: Pa, cilj Tržnice ideja je u stvari, da se okupe sve institucije kulture, ali takođe i nekih drugih udruženja koja se bave edukacijom mladih, da se oni okupe na jednom mestu i da predstave svoje edukativne programe. Mi smo kroz dugogodišnji rad na Dečijem klubu Muzeja grada Beograda došli do toga da je bitno da se povezujemo sa drugim institucijama kulture, jer svako od nas ima po neki program. Tržnica ideja se dešava jedanputa godišnje i taj dan koji je danas za ovu godinu od 10 do 17h predstavlja institucije kulture sa svojim programima, ali i onim zainteresovanim stranama. To su u ovom slučaju škole. Zbog toga što smo mi shvatili da su škole naši direktni partneri u ovom projektu, tj. profesori, nastavnici koji možda najbolje znaju koji su im programi potrebni, koja tema im je aktuelna u programu. Tako da se danas družimo sa školama. Voditelj: Koliko će Muzeja biti uključeno? Marija Stošić, PR Muzeja grada Beograda: Na ovoj današnjoj manifestaciji predstavlja se 22 muzeja i institucije. Ja mogu i da ih pomenem. Mislim da je značajno, zato što su to i najveći muzeji. Voditelj: Svakako. Marija Stošić, PR Muzeja grada Beograda: Narodni muzej u Beogradu, zatim Udruženje proces edukativna arhitektura, Muzej savremene umetnosti, Etnografski muzej, Muzej afričke umetnosti, zatim NBS, Muzej nauke i tehnike, Narodni muzej Kikinda, Fond B92 je dobro udruženje, Muzej vazduhoplovstva, Studio centar za kulturnu edukaciju, Istorijski muzej Srbije, Zavičajni muzej Knjaževac, Kulturni centar Beograda, prirodnjački muzej, Muzej pozorišne umetnosti, Dečiji kulturni centar, Muzej istorije Jugoslavije, Zavod za zaštitu spomenika kulture, Muzej primenjene umetnosti. Znači, vidi se po ovome da imamo i goste iz unutrašnjosti. Ovo je prvi put da su nam se pridružili i muzeji iz unutrašnjosti, jer mi sa njima saradujemo na nekim drugim nivoima. Ovo je sada prvi put da prosto eto, svoje programe predstave i u Beogradu. Voditelj: I kako to funkcioniše? Dakle, dolaze učenici. Marija Stošić, PR Muzeja grada Beograda: Tako je. Znači, Muzej nauke i tehnike ima zaista jednu lepu salu koja je renovirana i baš pogodna za ovakva dešavanja. Svako od učesnika ima jedan prosto svoj štand, sto gde predstavlja svoje programe. To su u stvari najčešće štampani programi, ali tu su na licu mesta i edukatori. Znači, profesori mogu da dođu sami, ali mogu i sa decom, i to se često dešava. Oni ili dovedu celo odeljenje ili odaberu par učenika sa dodatne nastave. Oni dolaze sa decom i obilaze te štendove. Sad negde se zadrže duže, negde kraće. Poziv jeste otvoren i za ostalu publiku, pošto se u donjem nivou Muzeja nauke i tehnike konkretno održavaju radionice neke, koje su za ovu priliku pripremljene, tako da mogu deca i da se zabave, da vide kako to konkretno izgleda i da dobiju prosto informativne materijale, liflete, programe. Čak mogu i da zakažu radionice, jer se uglavnom organizacija samog tog kreativnog rada u muzejima po zakazivanju organizuje. Voditelj: I to nam negde govori, s obzirom da je zaista veliki raspon muzeja i potpuno su, kako bih rekla, i različitih interesovanja i usmerenja da postoji zaista široka lepeza edukativnih programa koji se nude mladima. Marija Stošić, PR Muzeja grada Beograda: Pa, tako je. Od programa koji su bukvalno radionice kreativne vajanja, crtanja, slikanja, do nekih možda malo i zahtevnijih radionica, upotrebe veza. Ja sad govorim o radionicama Muzeja grada Beograda, pošto naš muzej pokriva zaista širok spektar tema. Mi imamo znači, i nešto što koristi, upotrebu ruke, pravljenje, izradu lutkica, izrada antičkih mozaika, ali se u poslednje vreme fokusiramo na razvijanje edukativnih programa za stariju decu, znači, za srednjoškolce. Tu su teme koje su vezane za naš odnos prema baštini, odnos prema istoriji, na kritičko gledanje. Znači, to nam je, taj široki spektar pokušavamo da pokrijemo svim našim programima. Voditelj: I ovde, pošto ste rekli razne radionice i pozvali ste sve one koji mogu doći mimo škole, ono što je zanimljivo, što sam videla u najavi, kaže, probajte se u slaganju slagalica, crtanju, bojenju, pravljenju figurica i konstrukciji oblika od različitih predmeta, otkrivanju falsifikovanih i pravih novčanica, rešavanju enigmatskih zadataka itd. itd. Marija Stošić, PR Muzeja grada Beograda: Tako je. Sve od ovoga će moći da se proba. Ono što je možda, eto, zanimljivo, moći će da se oprobaju neke afričke igre, mankala, koje su prošle godine zaista privukle pažnju. Deca su prosto napravila neki mali turnir. Prepoznavanje pravih i falsifikovanih novčanica je program NBS koja takođe ima razvijene ove programe. Oni rade takođe u saradnji sa nama. Tako da eto, pozivamo sve posetioce da dođu. Jeste da je kišno vreme, ali mislim da mogu lepo da se zabave, da kvalitetno provedu vreme. Ulaz je besplatan. Znači, prosto od 10 do 17h u Muzeju nauke i tehnike, to je Skenderbegova 51. Izvolite i dođite. Voditelj: Koliko je inače interesovanje bilo na prethodna dva sajma? Marija Stošić, PR Muzeja grada Beograda: Mi smo imali do sada dve Tržnice. Jedna je bila u Muzeju grada Beograda, a jedna u Kulturnom centru Beograda. Imali smo jako dobar odziv. Mi prosto radimo te pozive jedan na jedan što

Datum: 25.04.2016
Medij: Radio Beograd 1
Emisija: Talasanje
Autori: Redakcija
Teme: Etnografski muzej Srbije

	Početak	Trajanje
Emisija	25.04.2016 10:00:00	120:00
Prilog	25.04.2016 10:11:00	6:07

Naslov: Tržnica ideja

449

se kaže. Znači, dogovaramo sa profesorima da dođu i u tom smislu je dobra poseta. Mi bi voleli sada prosto da dođu i posetioci, neko ko nije iz škole. Voditelj: Da to zaživi malo šire. Hvala vam! Uputili smo poziv svim zainteresovanima, zaista divno dešavanje u našem gradu. Tržnica ideja, 3. Školski sajam kulture danas do 17h u Muzeju nauke i tehnike. Hvala još jednom! Marija Stošić, PR Muzeja grada Beograda bila je gost Šetnje Radio Beograda I.

Datum: 25.04.2016 09:44

Medij: www.novimagazin.rs

Link: <http://www.novimagazin.rs/opusteno/intervju-frank-gaudlic-arno-fiser-i-ja-zivimo-fotografiju>

Autori:

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Intervju Frank Gaudlic: Arno Fišer i ja živimo fotografiju

3740

U galeriji "Artget" od 7. do 28. aprila održava se izložba fotografija Arnoa Fišera, jednog od najvećih evropskih dokumentarnih i "uličnih" fotografa. Kakva je Fišerova zaostavština, koliki je njegov uticaj i kako izgleda "živeti fotografiju" otkriva Frank Gaudlic, jedan od najboljih učenika Arno Fišera, u razgovoru sa Ivanom Jovanovićem. Izložba Arno Fišer, Fotografije, koju Kulturni centar Beograda organizuje uz pomoć Instituta za veze s inostranstvom (IFA) i u saradnji sa Gete institutom u Beogradu, realizovana je u novembru 2009. u saradnji Arnoa Fišera sa kustosom Matijasom Fligeom, koji je u međuvremenu postao rektor Likovne akademije u Drezdenu. Sam Fišer bio je veoma strog pri izboru svojih radova koje će uvrstiti u zvaničan opus. Ova selekcija, koju čini 139 fotografija, nudi obuhvatan pregled Fišerovog životnog stvaralaštva. U njegovom je središtu grad Berlin, koji je posle rata bio podeljen na četiri sektora. Zatim slede radovi za istočnonemački kulturni i modni časopis Zibile: fascinantni portreti slavni ličnosti, poput Marlene Dietrich, i fotografije koje prikazuju modu otkrivaju i druge slojeve Fišerovog opusa. Tu su i brojne slike s putovanja po zemlji i inostranstvu, posebno iz Njujorka, Indije, Afrike, kao i zemalja bivšeg Sovjetskog Saveza i Istočnog bloka. Poseban segment izložbe čine lepi, melanholični polaroidi, organizovani u triptihe, iz serije Vrt, koje je godinama predano snimao u svom domu istražujući i medijum instant-fotografije i stalne metamorfoze sveta. Fišer je poznat i po svom bogatom obrazovnom radu koji je iznedrio tri generacije fotografa, a Frank Gaudlic je jedan od najboljih. On, baš kao i Fišer, "živi fotografiju" i mnogi njegovi radovi posvećeni su Rusiji, istočnoj Evropi i Latinskoj Americi. Zbog toga nema boljeg sagovornika na temu Arnoa Fišera od Gaudlica, a pošto se i on bavi dokumentarnom fotografijom ovaj razgovor je krenuo upravo od stila ove dvojice fotografa... Arno Fišer je jedan od najznačajnijih evropskih dokumentarnih fotografa. Njegove fotografije imaju gotovo dramsku naraciju dešavanja u podeljenom Berlinu i istočnoj Evropi. Postavka izložbe u KCB takođe ima dramaturšku postavku: od fotografija iz srušenog Berlina, preko podeljenog grada, do polaroida koje je gospodin Fišer slikao tokom 30 godina i fotografija istočne Evrope iza "gvozdene zavese". I vi sami ste dokumentarni fotograf, vaša izložba u beogradskom Etnografskom muzeju iz 2010/11. "Casa Mare" privukla je mnogo pažnje. Koliko dokumentarna fotografija ima ili mora imati narativnu funkciju? Ne mora dokumentarna fotografija nužno imati narativ. Sve zavisi od same fotografije: ako je ona dobra i autentična pokazaće autentičnu stvarnost i, možda, nešto više od toga. Ako je ona izuzetna postaće simbol i prikazaće više od stvarnosti. Koji je značaj izložbe fotografija Arnoa Fišera "Sloboda sopstvenog pogleda" u ovom istorijskom trenutku u Evropi? On se bavi podeljenom Evropom, a trenutna situacija u Evropi je veoma slična? Fišer je bio veoma analitičan u socijalnom smislu i uvek je pokušavao da oslika kolorit vremena u kojem fotografija nastaje. Subjektivno razumevanje onoga što vidi kroz objektiv fotografskog aparata uvek mu je bilo u centru pažnje. Tako nastaje i, može se reći, njegov pravac kojim se bavio, a to je "ulična fotografija". Naravno, sad je vreme drugačije i fotografska umetnost je postala šira i više se ne može posmatrati usko žanrovski ili po pravcima. Međutim, ono što je uvek bilo u centru pažnje Fišerovih fotografija jesu društvene okolnosti i on je to radio tako što je predstavljao pojedinca spram društva u kojem se taj pojedinac nalazi. Fišer je imao jak osećaj za socijalnu pravdu i uvek je želeo da ima neku vrstu makaza u svom aparatu: s jedne

Datum: 25.04.2016 09:44

Medij: www.novimagazin.rs

Link: <http://www.novimagazin.rs/opusteno/intervju-frank-gaudlic-arno-fiser-i-ja-zivimo-fotografiju>

Autori:

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Intervju Frank Gaudlic: Arno Fišer i ja živimo fotografiju

2686

strane predstavljao je najbogatije slojeve društva, a sa druge najsiromašnije. Ono što ga nikad nije interesovalo jesu lica ekonomista, aktuelnih političara tog doba, poznatih ličnosti, što bi nekom drugom bilo interesantno. On je uvek želeo da pokaže običnog čoveka. A te njegove "makaze" su, u stvari, paralela sa savremenim trenutkom: podele koje je prikazivao i dan danas su prisutne. Može li fotografija uopšte promeniti nešto u društvenom smislu ili ostaje samo kao istorijski dokument, faktografija da je neko ili nešto postojalo u jednom momentu u vremenu? Ne verujem u mogućnost da fotografija može nešto promeniti. U prilog tome ide i ovo vreme hiperinflacije fotografije u kojem živimo. Ona dakako ostaje kao dokument, ali je mnogo interesantnija situacija u kojoj se fotografija primenjuje u trenutku nastanka, kao neka vrsta dokumenta stvarnosti. Tu fotografija ima moć promene jer mi, kao posmatrači, živimo i gledamo to vreme, ali je ono drugačije prikazano na fotografiji. Njegov ste učenik, a za Fišera se kaže da je "živeo fotografiju". I vi ste obilazili istočnu Evropu i Latinsku Ameriku. Kako vidite svoj rad u poređenju s njegovim konceptom rada? Poređenje je svakako nemoguće jer je svaki život drugačiji (smeh), ali mogu da kažem "da" kao odgovor na ovo pitanje (smeh). Ja svoje projekte planiram dugoročno i nikada ne planiram cilj nekog projekta. Do njega dolazim u procesu prelaska puta koji donosi proizvode mog rada, a to su fotografije. Prešao sam put Aleksandra Fon Humbolta koji je išao 2.500 kilometara preko Anda 1802, ali to ne bi bio taj put da sam išao džipom jer nikad ne bih doživeo ono što je on doživeo prelazeći Ande. Uvek sam na svojim fotografijama jer dođem do predela ili mesta koje fotografišem, bilo da je to planina, močvara ili grad. Morate da budete na lokaciji, ne u ateljeu. Što se tiče paralela sa radom Arnoa Fišera, i ja se slično bavim fotografijom i to posebno u delu koji se tiče finansija, odnosno zarađivanja novca od fotografije. Fišer nikada nije mario za novac, a ne marim ni ja. Mnogo mi je bitnije samoostvarenje u fotografiji i svojim bogatstvom smatram sva mesta i ljude koje sam otkrio, upoznao i spoznao. Za kraj, malo opšte i generičko pitanje za koje pretpostavljam da mi nećete dati opšti odgovor: na čemu sledeće radite? Rado bih vam odgovorio na to pitanje kad bih znao (smeh). Proveo sam poslednje tri zime u Amazonu, gde sam radio na projektu, i posle tog projekta sam osetio veliku prazninu. Ne mogu sad odmah da se upustim u planiranje novih projekata. Deset godina sam bio u Rusiji, pa 10 godina u južnoj Americi, te pošto sam čovek dekada nisam u prilici da napravim projekat za novu dekadu (smeh).

Datum: 26.04.2016
Medij: Politika
Rubrika: Sinoć u Beogradu
Autori: A. K.
Teme: Etnografski muzej Srbije

Напомена:
Површина: 210
Тираж: 0

Naslov: Gunj kao umetnička inspiracija

Strana: 16

Гуњ као уметничка инспирација

Фотографије Д. Жарковић

Студенти ФПУ-а у Етнографском музеју

Гуњ, традиционални одевни предмет, инспирисао је студенте Факултета примењених уметности да у атријуму Етнографског музеја представе своје радове. Њихова поставка део је пратећег изложбеног програма „Гуњ, јелек, прслук” која је недавно отворена под кровом овог културног здања.

Група аутора са друге, треће и четврте године основних студија, као и студенти мастер и докторских студија, одека Костим, Сценски костим и Дизајн текстила, приказали су 35 дела. Они су створили занимљиве уметничке форме

стављајући гуњ у нови контекст, што је овом одевном предмету дало нове улоге и значења.

Марина Маричић, једна од аутора, користила је различите траке, пертле и друге материјале, формирала плетенице, које су на гуњу украс, а код ње је ова орнаментика преузела функцију накита. Атријум музеја на Студентском тргу обогаћен је одевним експонатима и фотографијама, а посетиоци могу погледати и један видео-рад на ову тему. Академци подсећају да су стварали под менторством доцента Светлане Цвијановић и професора Маје Студен Петровић, Љиљане Петровић и Иване Вељовић.

Поставка је отворена до 8. маја.

A. K.

